

aă apărută, într'ună cuvântă tóte isvórele de care se folosesce și pe care póte să vrea ș'alții să le consulte.

Deosebită de proverbe, se nu uíte ghicitorile, idiotismele, frânturile de limbă, diferitele locuțiunii usuale, formule și ȓicători spuse'n datine, în petreceri, în jocuri, în vorbirea și 'n viața de tóte ȓilele a Románului.

În sfîrșit, déca miȓlócele de totă felulă nu 'i-oră sta 'mpotrivă, se le compare cu ale altoră națiunii, spre a se vedé câte și cum suntă întroduse, de la cine amă imitată pe unele, ce schimbări amă întrodusă într'altele.

Celă-ce va avé fericirea să ducă la bună capătă uă așia de frumósă lucrare, va merita nu numai laudele, ci și recunoscînța buniloră Románi, căci mare va fi binele ce va aduce literaturii nóstre. Îi trebuiesc, neapărată, ani de cercetări, de gândire, de muncă; cărți și călătorii; curajă și stăruință, ca să nu mai vorbescă și de cunoscînța limbeloră vorbite și nevorbite, de studii clasice și de cunóscerea scriitoriloră. Déră, déca ună singură omă nu le-ară puté 'ndeplini pe tóte, să recunóscemă celă puțină că mare parte dintr'ênsele nu trecă peste puterile celui însuflețit de bună-voință. Ênsuși d-lă Hințescu, făcendă cartea ce dete la lumină, dovedesce că putea face și mai bine, déca punea 'n aplicare măcară parte din observările de felulă celoră ce presintă.

La lucru déră, căci numai începutulă va fi